

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Șontea Daniel în numele inculpatului Dumbravă Marian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Dumbravă Marian XXXXX,

născut la XXXXXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXX, or. XXXXXXX, str. XXXXXXX nr. XX, ap. XX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 14 mai 2013 - până la 12 ianuarie 2015; (instanța de fond);

2. de la 20 februarie 2015 - până la 19 noiembrie 2015; de la 17 iunie 2016 – până la 24 noiembrie 2016 (instanța de apel);

3. de la 26 ianuarie 2016 - până la 17 mai 2016; de la 06 februarie 2017 – până la 10 mai 2017 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 ianuarie 2015, Dumbravă Marian a fost achitat de învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Dumbravă Marian a fost învinuit de faptul că la 23 februarie 2013, aproximativ ora 22³⁰, fiind în stare de ebrietate, din intenții huliganice, având un comportament obraznic, în timpul în care Iurii Silviu, se deplasa cu automobilul de model „XXXXXX” cu n/î XXXXXXXX, pe str. XXXXXXXXXXXXXXXX, l-a stopat forțat cu automobilul cu care se deplasa pe aceeași stradă, de model „XXXX” și încalcând grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei a deschis forțat ușa șoferului și fără nici un motiv i-a aplicat o lovitură cu pumnul în fața lui Iurii Silviu, l-a apucat de scurtă și l-a dat jos din automobil aplicându-i multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de examinare medico-legală nr. 867 din 26.02.2013, vătămări

neînsemnate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare conform învinuirii formulate prin rechizitoriu, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale, argumentând că instanța de fond a dat o apreciere eronată probelor prezentate de acuzare și greșit a concluzionat despre nevinovăția inculpatului;

3.2. Cu apel sentința a fost contestată și de partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Dumbravă M., conform art. 287 alin. (1) Cod penal, cu încasarea prejudiciului material și moral cauzat, invocând că instanța de fond nu a luat în considerație probele acumulate în cadrul urmăririi penale și nu a ținut cont de declarațiile martorilor date în instanță, acestea nefiind reflectate în sentință.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, apelurile declarate au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia procesul penal în privința lui Dumbravă Marian în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost încetat, cu atragerea la răspundere contravențională în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Dumbravă M. în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

5. Instanța de apel a constatat, că Dumbravă M. la 23 februarie 2013, aproximativ la 20⁰⁰, fiind la volanul automobilului de model XXXXXXXX, cu n/î. XXXXXXXX, a mers în ospeție la nașul sau de cununie cet. Pogor Victor. Soția lui Dumbravă M., i-a comunicat că cineva i-a zgâriat automobilul, care era parcat la poartă. Ultima s-a apropiat de poartă și-a observat un automobil de culoare neagră, cu geamurile umbrite cu numărul de înmatriculare XXXXXXXX. După ce a ieșit de la Pogor V., s-au deplasat cu automobilul spre casă și aproximativ în regiunea cazangeriei și casei cu nr. XX, str. XXXXXXXX, or. XXXXXX, a observat că s-a aprins lumina de la un automobil întunecat cu geamurile umbrite, care se afla pe drumul secundar. Ei se deplasau regulamentar când automobilul de culoare întunecată a ieșit de pe drumul menționat mergând în fața automobilului lor la aproximativ o distanță de 10-15 m. A atras atenția că numărul automobilului care se deplasa în față coincide cu cel pe care i l-a

comunicat soția. Cu lumina fază lungă-fază scurtă, i-a semnalat automobilului din față să se oprească, la ce ultimul a fost stopat pe partea dreaptă laterală a str. M. Eminescu. Dumbravă M. a parcat automobilul pe partea laterală stângă a traseului mai în fața automobilului de culoare închisă. Dumbravă M. a coborât din automobil, iar pasagerul V.Pogor a rămas în automobil pe bancheta din față, vorbind la telefon. Dumbravă M. s-a apropiat la o distanță de 0,5 metri de automobilul de culoare închisă pentru a afla cine este la volanul automobilului, moment în care, șoferul brusc a deschis ușa și i-a aplicat o lovitură în regiunea nasului lui Dumbravă M. Ulterior, ultimul a fost lovit și cu piciorul în regiunea capului. Dumbravă M. l-a apucat pe șoferul automobilului, care s-a dovedit a fi Iurii Silviu, de scurtă și căzând jos ambii au continuat altercația la pământ, după care, au fost despărțiți de cei prezenți.

Astfel, prin acțiunile sale, Dumbravă M. a comis contravenția prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, adică, *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, aplicarea de lovituri care au provocat dureri fizice.*

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de acuzatorul de stat și inculpat, care au solicitat:

-procurorul casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare, argumentând că instanța de apel incorect a apreciat lipsa elementului de „loc public”;

- inculpatul, casarea integrală a deciziei instanței de apel din 19 noiembrie 2015, cu menținerea sentinței, menționând că instanța de apel eronat a apreciat probele prezentate.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2016, recursul inculpatului a fost respins ca inadmisibil.

S-a dispus admiterea recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat că, instanța de apel eronat a apreciat noțiunea de loc public prin prisma prevederilor art. 131 Cod penal și superficial s-a pronunțat asupra declarațiilor martorilor acuzării care vin în contradicție cu depozițiile martorilor apărării.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, apelurile declarate de acuzatorul de stat și partea vătămată au fost admise, casată sentința, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță potrivit căreia Dumbravă M. a fost condamnat în baza art. 287

alin.(1) Cod penal, la amendă în sumă de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 lei.

S-a dispus încasarea din contului lui Dumbravă M. în beneficiul lui Iurii Silviu suma de 1600 lei cu titlu de prejudiciu material și 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de huliganism, invocate în rechizitoriu și a conchis că, situația reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost eronat apreciate contrar cerințelor art. 101 Cod de procedură penală.

În motivarea soluției adoptate Colegiul penal a conchis că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin declarațiile părții vătămate, martorilor Bobeică I., Melnic Iu., Pulisca V. și Ispas N. și prin materialele cauzei: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii; procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelul foto din 23.02.2013; procesul-verbal de ridicare a mostrelor de sânge din 27.02.2013; procesul-verbal al examinării medicale nr. 1229 din 23.02.2013 prin care s-a constatat că inculpatul se afla în stare de ebrietate; procesul-verbal de examinare medico-legală nr. 867 din 26.02.2013; raportul de expertiză medico-legală nr. 132 din 06.03.2013 pe numele lui Dumbravă M.; procesul-verbal de examinare a obiectului din 29.03.2013.

Colegiul penal a apreciat critic declarațiile inculpatului prin care dânsul neagă vinovăția, deoarece acestea se combat prin depozițiile părții vătămate și martorilor Bobeică I., Melnic Iu., Pulisca V. și Ispas N., precum și prin probele scrise cercetate în ședința de judecată, probe, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de huliganism.

În continuare instanța de apel a relevat că nu pot fi reținute declarațiile martorilor Danila D., Șutencov Ig. și Mamaliga Gh., pe motiv că nici una din persoanele menționate nu a fost martor ocular al incidentului relatând cele întâmplate doar din spusele altor persoane.

Referitor la declarațiile martorilor Pogor Victor și Pogor Dumitru, Colegiul a menționat că acestea sunt contradictorii, lipsite de verosimilitate și părtinitoare aceștia fiind cointeresați în soluționarea cauzei penale în sensul de a nu fi tras la răspundere penală finul lor Dumbravă M.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, Curtea a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale: și anume caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, de motivul săvârșirii acesteia, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnat, este angajat în câmpul muncii, precum și de comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În continuare Colegiul a reiterat că din materialul probator rezultă că există legătură de cauzalitate între suferințele fizice și psihice, suportate de partea vătămată și acțiunile infracționale ale inculpatului, astfel că s-a dispus încasarea din contul lui Dumbrovă M. în beneficiul lui Iurii Silviu prejudiciul material în sumă de 1600 lei și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei.

9. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar Șontea Daniel în numele inculpatului, care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat recurentul a invocat următoarele:

- Instanța de apel a admis demersul procurorului privind audierea martorilor acuzării, pe când demersul apărării privind audierea martorilor Dănilă D., Ispas N. și Pogor D. neîntemeiat l-a respins prin ce inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și principiul egalității armelor în proces;

- instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor administrate și a ajuns la o concluzie greșită în partea ce ține de aprecierea circumstanțelor faptice ale cauzei;

- cauza a fost examinată de către instanța inferioară superficial fără a ține cont de indicațiile date prin decizia Colegiului penal lărgit al CSJ din 17 mai 2016;

- din materialele cauzei rezultă că fapta a avut loc în str. M. Eminescu din or. Vatra, dar pe stradă nu era nimeni în afară de inculpat, partea vătămată și martorii Pogor V. și Bobeica I. Intenția de a aplica lovituri lui Iurii S. a apărut după ce a fost agresat de partea vătămată și acțiunile inculpatului au fost îndreptate doar asupra acestuia și nicidecum spre public;

- latura subiectivă a huliganismului se caracterizează prin comiterea cu intenție a infracțiunii, când persoana conștientizează că încalcă grosolan ordinea publică, exprimând astfel o vădită lipsă de respect față de societate și dorind acest fapt;

- în urma incidentului inculpatul a suportat vătămări corporale de o gravitate mai mare decât partea vătămată fiind internat în spital, fapt care denotă

că Dumbravă M. a acționat firesc după ce a fost lovit în față, fără a avea intenții huliganice, opunând doar rezistență acțiunilor violente ale părții vătămate;

- inculpatul a stopat automobilul părții vătămate dorind să clarifice incidentul legat de deteriorarea automobilului său.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că recurentul, critică aprecierea probelor, însă un asemenea temei nu se regăsește în temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și motivarea soluției corespunde cu dispozitivul hotărârii contestate, prin urmare, consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Autorul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Referitor la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, acest temei poate fi aplicat în cazul când instanța de apel nu a motivat întemeiat hotărârea judecătorească și a admis o eroare gravă de fapt. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Din textul recursului declarat se evidențiază, că de fapt autorul critică aprecierea probelor, însă nu argumentează ilegalitatea hotărârilor judecătorești din punct de vedere al erorilor de drept invocate, ce au fost comise la judecarea cauzei.

Totodată, în recursul respectiv recurentul indică că instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor administrate prin ce a admis o eroare gravă de fapt.

Sub acest aspect Colegiul reține că potrivit doctrinei penale prin **eroare de fapt** se înțelege o greșită examinare a probelor administrate în cauză, spre exemplu atunci când se consideră că un anumit act, un anumit raport de expertiză ar demonstra existența unei împrejurări, când în realitate din acest mijloc de probă reiese contrariul.

Eroarea gravă de fapt presupune deci **reținerea unei împrejurări esențiale** fără ca probele administrate să o susțină sau o nereținere a unei astfel de împrejurări esențiale, deși probele administrate o confirmau, ambele ipoteze fiind rezultatul denaturării grave a probelor.

Ținând cont de cele menționate și analizând decizia contestată în cumul cu actele cauzei cercetate de instanța de apel Colegiul conchide că în speță, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile articolelor 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a dedus concluzia că, acțiunile inculpatului, întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

De rând cu cele menționate instanța de recurs relevă că, recurentul în recursul declarat nu a specificat care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, temeiurile invocate de recurent și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Tot aici, Colegiul reține, că din cuprinsul recursului, în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vinovăția lui Dumbravă M. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, însă aceste alegații, ce au fost invocate și în instanța de apel, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din cuprinsul hotărârii atacate se constată că, concluzia privind vinovăția lui Dumbravă M. s-a tras, avînd în vedere: - declarațiile părții

vătămate, martorilor Bobeică I., Melnic Iu., Pulisca V. și Ispas N., din care rezultă că inculpatul a stopat automobilul părții vătămate după care forțat a deschis ușa din partea șoferului și l-a lovit pe pătimit, apucându-l totodată de haină și-l târa pentru a-l scoate din automobil (f.d.27-29 vol. II) și prin materialele cauzei: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii (f.d.6, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelul foto din 23.02.2013 (f.d.12-16, vol. I); procesul-verbal de ridicare a mostrelor de sânge din 27.02.2013 (f.d.38, vol. I); procesul-verbal al examinării medicale nr. 1229 din 23.02.2013 prin care s-a constatat că inculpatul se afla în stare de ebrietate (f.d.66-67, vol. I); procesul-verbal de examinare medico-legală nr. 867 din 26.02.2013 (f.d.97, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 132 din 06.03.2013 pe numele lui Dumbravă M. (f.d.99-100, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 29.03.2013 (f.d.73-74, vol. I).

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii incriminate, astfel că nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Un alt temei pentru recurs a fost menționat și pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în acest context recurentul invocă, că în speță acțiunile inculpatului nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice, dar spre Iurii Silviu care l-a agresat, astfel nefiind prezentă în acțiunile inculpatului latura subiectivă a infracțiunii de huliganism.

În acest context, Colegiul reține, că potrivit materialelor dosarului inculpatul a fost învinuit și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și anume huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă

grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Din aceste prevederi reiese că fapta prejudiciabilă cunoaște 4 modalități normative cu caracter alternativ. De asemenea doctrina menționează că infracțiunea specificată la art. 287 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Prin acțiuni care încalcă ordinea publică, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În sensul art. 287 Cod penal, prin violență se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Prin acțiuni care, după conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, trebuie de înțeles violarea demonstrativă a normelor etice general acceptate.

Așadar, din declarațiile părții vătămate și martorilor Bobeica I., Pulisca V., Ispas N., rezultă că, la data de 23 februarie 2013, în jurul orei 22³⁰, automobilul părții vătămate era urmărit de autoturismul condus de inculpat. Când automobilele au staționat Dumbrovă M. a ieșit din autoturism și s-a îndreptat spre mașina pătimitului, unde forțat a deschis ușa din partea șoferului, și la apucat pe șofer de haină scoțându-l din automobil. Din declarațiile martorilor mai rezultă că inculpatul în momentul când s-a apropiat de automobilul de model „Skoda” era agresiv și de mai multe ori a încercat forțat să deschidă ușa acestuia, după care fără nici un motiv l-a agresat pe Iurii S.

Deci, faptul că partea vătămată aflându-se **într-un loc public**, a fost agresat și lovit de inculpat a fost confirmat atât prin declarațiile martorilor oculari, cât și prin raportul de constatare medico-legală nr. 867 din 26 februarie 2013 (f.d.91, vol. I), astfel chiar și aplicarea unei singure lovituri este suficientă pentru a fi prezent calificativul aplicarea violenței. În asemenea circumstanțe, Colegiul

consideră că, este vădită prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în acțiunile inculpatului, mai ales că manifestarea unor astfel de acțiuni, provoacă indignarea sau revolta unei colectivități de persoane care asistă la săvârșirea infracțiunii, care s-a desfășurat într-un loc public, care prin natura sau destinația lui este întotdeauna accesibil publicului.

Doctrina juridică menționează că, în nici un caz nu poate fi admisă posibilitatea de a raporta huliganismul la infracțiunile săvârșite fără motiv.

Deși motivul nu este indicat în textul legii penale ca semn obligatoriu al laturii subiective a huliganismului, el decurge din însăși esența acestei infracțiuni.

Din circumstanțele speței, rezultă că inițiatorul acțiunilor huliganice este inculpatul, care primul a iscat conflictul, deranjând prin acțiunile sale ordinea publică, or faptul că a fost tulburată ordinea publică se dovedește și prin declarațiile martorilor oculari audiați, din care rezultă că inculpatul se exprima cu cuvinte injurioase strigând cu voce tare, iar la conflict a asistat mai multă lume care era prezentă în stradă și în apropierea blocului locativ.

Sub acest aspect, instanța de recurs remarcă că, deși violența a fost îndreptată în privința părții vătămate (după cum susține apărarea), acțiunile inculpatului au fost însoțite de o încălcare grosolană a ordinii publice acesta exprimând prin faptele sale o vădită lipsă de respect față de societate, astfel că, corect instanța de apel ținând cont de doctrina și practica judiciară a conchis că acțiunile lui Dumbrava M. urmează a fi calificate drept huliganism.

Argumentul recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins demersul apărării privind audierea martorilor Dănilă D., Ispas N. și Pogor D. prin ce în opinia sa a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil și principiul egalității armelor, Colegiul penal îl respinge ca declarativ, or potrivit procesului-verbal al ședinței din 13.10.2016 (f.d.16, vol. III) avocatul în numele inculpatului a înaintat un demers prin care a solicitat audierea doar a unui singur martor și anume Dănilă D., demers care a fost admis de instanță (f.d.17, vol. III). Ulterior, martorul menționat în instanță nu s-a prezentat, iar la soluționarea chestiunii referitoare la posibilitatea continuării examinării cauzei în lipsa acestuia atât avocatul Șontea D. cât și inculpatul au considerat posibil (f.d.35, vol. III). Alte careva probe suplimentare, cereri sau demersuri inculpatul și avocatul acestuia nu au invocat, considerând posibilă finisarea cercetării judecătorești (f.d.39, vol. III).

Referitor la argumentul recurentului, care indică că cauza a fost examinată de către instanța inferioară fără a ține cont de indicațiile date prin decizia Colegiului penal lărgit al CSJ din 17 mai 2016, Colegiul reține că această afirmație nu este argumentată, nefiind clar ce indicații în viziunea apărării au fost date prin decizia menționată, pe care instanța de apel nu le-a respectat.

La acest capitol Colegiul reține, că prin decizia nominalizată instanța de recurs a dispus rejudecarea cauzei pe motiv că în speță eronat a fost apreciată noțiunea de loc public, fără a se ține cont de reglementările art. 131 Cod penal, iar probele prezentate de acuzare nu au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Analizând decizia contestată în cumul cu decizia Colegiului penal lărgit al CSJ din 17 mai 2016, Colegiul conchide că instanța de apel ținând cont de prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, a îndeplinit întocmai indicațiile instanței de recurs care sunt obligatorii pentru instanța de rejudecare.

În continuare Colegiul respinge ca neîntemeiate și alegațiile avocatului Șontea D. precum că în urma incidentului inculpatul a suportat vătămări corporale de o gravitate mai mare decât partea vătămată fapt care, în viziunea sa, denotă că Dumbravă M. doar a opus rezistență acțiunilor violente ale părții vătămate, deoarece această circumstanță nici de cum nu demonstrează nevinovăția inculpatului, or după cum s-a menționat anterior din probele cercetate de instanțele de fond cu certitudine s-a dovedit că inițiatorul conflictului a fost anume inculpatul, care a stopat automobilul părții vătămate, și fiind foarte agresiv forțat a deschis ușa din partea șoferului și fără nici un motiv i-a aplicat lovituri cu pumnul târându-l pe pătimit de scurtă.

Astfel, este justă concluzia instanței de apel prin care s-a conchis că inițiatorul conflictului a fost anume Dumbravă M., iar violența a fost manifestată de el în scop de atac și nu de autoapărare.

Generalizând cele menționate, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată vreunei erori de drept din cele invocate și semnalate de avocatul Șontea D. în numele inculpatului, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind just constatate elementele infracțiunii imputate inculpatului, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului

ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Șontea Daniel în numele inculpatului Dumbravă Marian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Dumbravă Marian**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 iunie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti